

LUKAS

18:1-23

Volhardend gebed, nederige afhankelijkheid
en volledige gehoorzaamheid aan God.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/lukas/18-1-23

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De gelijkenis van de onrechtvaardige rechter	3 min	4
2	God is niet als de onrechtvaardige rechter	5 min	5
3	God als gewillige Rechter en Vader	2 min	7
4	Waarom gebedsverhoring soms uitblijft	4 min	9
5	Gebed en de komst van Christus	3 min	11
6	Bidden om wraak en gerechtigheid	3 min	13
7	Wraak aan God overlaten	4 min	15
8	Volharden tot God recht doet	4 min	17
9	De Farizeeër en de tollenaar	3 min	19
10	Het berouw en de verzoening van de tollenaar	2 min	21
11	Wie zich vernedert, wordt verhoogd	2 min	23
12	Rechtvaardiging door geloof en nederigheid	3 min	24
13	Jezus ontvangt de jonge kinderen	4 min	25
14	Het Koninkrijk ontvangen als een kind	3 min	27

15	Baby's, genade en verantwoordelijkheid	4 min	28
16	Veroordeling door het licht te verwerpen	2 min	31
17	Van nature kinderen van de toorn	3 min	32
18	Wanneer een kind verantwoordelijk wordt	2 min	34
19	De rijke leider zoekt eeuwig leven	4 min	35
20	Waarom noemt de leider Jezus goed?	2 min	36
21	Jezus en de goedheid van God	3 min	38
22	De geboden en Gods morele normen	2 min	39
23	De rijke leider mist nog één ding	2 min	41
24	De prijs van Jezus volgen	4 min	42
	Om verder te lezen		44

1

De gelijkenis van de onrechtvaardige rechter

We beginnen bij Lukas 18, vers 1. Daar lezen we:

En Hij sprak ook een gelijkenis tot hen met het oog daarop dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen. Hij zei: Er was in een zekere stad een rechter die God niet vreesde en geen mens ontzag. En er was een weduwe in dezelfde stad en zij kwam voortdurend naar hem toe en zei: Doe mij recht tegenover mijn tegenpartij. En hij wilde een tijd lang niet. Daarna echter zei hij bij zichzelf: Hoewel ik God niet vrees en geen mens ontzie, toch zal ik, omdat deze weduwe mij lastigvalt, haar recht doen, opdat zij uiteindelijk niet komt en mij in het gezicht slaat. En de Heere zei: Hoor, wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, ook wanneer Hij lang wacht om hen te hulp te komen? Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen. Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?

LUKAS 18:1-8

Interessant genoeg staat er in het Grieks letterlijk ‘het geloof’. Daarmee wordt vermoedelijk het christelijk geloof bedoeld.

Hij zet dit uiteen door erop te wijzen dat de rechter om wie het gaat geen goed mens is. Hij vreest God niet, wat betekent dat hij eigenlijk geen enkele grondslag voor moraliteit in zijn leven heeft. Hij zou gewoon doen wat hem behaagt. Hij zou doen wat voordelig is voor hemzelf. Hij handelt niet vanuit hogere beginselen dan wat hemzelf goed uitkomt. Hij vreest de mensen niet, wat betekent dat het hem niets kan schelen

wat iemand van hem denkt. Hij laat zich niet beïnvloeden door de gebruikelijke schaamtecultuur. Het interesseert hem gewoon niet. Hij staat volkomen onverschillig tegenover alles behalve zichzelf.

Er is een weduwe in zijn stad en zij heeft iets nodig. Ze wil dat haar recht wordt gedaan tegenover haar tegenstander. Wat betekent wraak? Wraak betekent eenvoudig dat de balans wordt rechtgezet. Voor ons klinkt het misschien alsof het betekent dat iemand anders pijn wordt gedaan, gestraft wordt of schade wordt toegebracht. Wanneer de balans wordt rechtgezet, zal een partij daar soms pijn van ondervinden. Diegene zal naar de gevangenis moeten of een boete moeten betalen, of iets dergelijks. Deze vrouw is door iemand benadeeld. We moeten aannemen dat haar zaak rechtvaardig is, en zijn probleem is dat het hem gewoon niets kan schelen. Toch krijgt ze van hem wat ze wil, omdat ze niet opgeeft.

2

God is niet als de onrechtvaardige rechter

Veel mensen hebben aanstoot genomen aan deze gelijkenis omdat dit duidelijk een beeld van gebed is. De weduwe staat voor een christen die bidt, en de rechter staat tot haar in dezelfde verhouding als God tot de persoon die bidt. Ze zeggen: ‘Maar deze man is alleen maar zelfzuchtig. Hij geeft niets om haar. Het kan hem niets schelen of haar zaak rechtvaardig is of niet. Ze irriteert hem gewoon, en uiteindelijk zegt hij: “Goed, ik ga van deze persoon afkomen door haar te geven wat ze wil.”’

Dat is problematisch, omdat mensen soms de indruk krijgen dat Jezus zegt dat God op deze manier wordt gemotiveerd, of dat God zelfzuchtig is en dat we Zijn tegenzin eenvoudig kunnen overwinnen door Hem lastig te blijven vallen. Toen Jezus in de Bergrede onderwijs gaf over gebed, zei Hij:

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden.

MATTHEÛS 6:7

Dat wil zeggen: de heidenen dachten dat hun goden niet bereid waren hen te helpen, maar dat ze hun goden in zekere zin misschien konden uitputten door voortdurend te bidden. Jezus zei:

Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt. Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd.

MATTHEÛS 6:8-9

En dan geeft Hij een kort gebed, dat je in feite in tien seconden of minder kunt opzeggen. Daarmee geeft Hij aan dat er niet ontzettend veel gebed voor nodig is. Er is geen overvloed aan woorden voor nodig.

Daarom lijkt het vreemd dat Hij het hier bijna doet voorkomen alsof het juist andersom is. Hij heeft het beslist over gebed. Maar dit is hetzelfde soort probleem dat we hadden met de gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester in hoofdstuk 16. Mensen hebben daar bezwaar tegen gemaakt, omdat christenen daarin wordt aangeraden een les te trekken uit het optreden van deze onrechtvaardige rentmeester. Hij stelde vast dat hij maar een beperkte gelegenheid had om zich op zijn welzijn op lange termijn voor te bereiden, en daarom trof hij bepaalde maatregelen. De maatregelen die hij toevallig trof, waren gewetenloos. Daarom wordt hij de onrechtvaardige rentmeester genoemd.

Deze gelijkenis wordt gewoonlijk de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter genoemd. In een van de gelijkenissen is de persoon die in zekere zin als voorbeeld voor de christen dient gewetenloos. In dit geval is de persoon die God lijkt te vertegenwoordigen gewetenloos. Sommige mensen, vooral sceptische mensen en niet-christenen, hebben op deze dingen gewezen om aan te tonen dat het christendom eigenlijk geen erg hoge maatstaf heeft en dat God niet werkelijk erg zorgzaam is.

Je kunt echter niet één gelijkenis over een onrechtvaardige rentmeester nemen en daarmee alles tenietdoen wat de Bijbel verder leert over christelijke drijfveren, christelijk gedrag, ethiek, enzovoort. Evenzo kun je een gelijkenis als deze, of welke gelijkenis dan ook, niet nemen en alleen die gelijkenis alles teniet laten doen wat de Bijbel zegt over Wie God is, wat Zijn verhouding tot ons is en waar het bij gebed

werkelijk om gaat. Uit alles wat Jezus elders onderwees, moeten we erkennen dat Hij niet zegt dat God als deze rechter is. De onderliggende boodschap van deze gelijkenis is juist dat God niet als de rechter is. Deze rechter is niet als God.

Hij geeft niets om principes. Het kan hem in deze zaak zelfs niets schelen wat rechtvaardig is. Hij geeft alleen om zichzelf. En toch kan hij overgehaald worden. God daarentegen geeft er wel om. God bekommert Zich om gerechtigheid. Hoeveel te meer kan Hij dan worden overgehaald? Dat is het argument dat hier wordt aangevoerd.

Ik denk dat het met de onrechtvaardige rentmeester hetzelfde is. Jezus zei dat de zonen van deze wereld zorgvuldig genoeg, wijs genoeg en sluw genoeg zijn om voor zichzelf te zorgen. Volgens mij is de strekking: hoeveel te meer moeten dan de gelovigen, de zonen van het licht die van de eeuwigheid weten, zorgvuldig voorzieningen voor zichzelf treffen? Met andere woorden, de onrechtvaardige rentmeester is geen voorbeeld voor de christen. Hij is een voorbeeld van iemand die genoeg vooruitziende blik heeft om te beseffen dat hij iets aan zijn toekomst op lange termijn moet doen. En dat zou des te meer moeten gelden voor christenen die iets van de eeuwigheid weten, die iets weten van wat er aan het einde van dit leven ligt en van wat er gewonnen kan worden door de juiste maatregelen te nemen.

3

God als gewillige Rechter en Vader

Zo is het ook hier. Als een rechter die niet eens om de burgers geeft, overgehaald kan worden, hoeveel te meer kan God, Die wel om Zijn kinderen geeft, dan overgehaald worden? Dat is wat Jezus daadwerkelijk zegt. Hij zegt in vers 6:

Toen zei de Heer: Luister naar wat die onrechtvaardige rechter zei. Zal God dan niet opkomen voor Zijn eigen uitverkorenen?

Wanneer Hij zegt: „En zal God dan niet”, staat God volgens mij in contrast met deze rechter. Hij is niet zoals die rechter. Hij verschilt van die rechter. Als de onrechtvaardige rechter zoiets zou zeggen, bedenk dan eens hoeveel gemakkelijker God over te halen is. God, Die volgens al het andere onderwijs van Jezus een Vader voor je is, bekommert Zich om je.

Worden niet twee musjes voor een penninkje verkocht? En niet een van die zal op de aarde vallen buiten uw Vader om. En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

MATTHEÛS 10:29-30

Als vaders weten hoe ze hun kinderen goede dingen moeten geven, hoeveel te meer?

Dat is een ander soort onderwijs dat Jezus in de Bergrede over gebed gaf. Hij zei:

Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden.

MATTHEÛS 7:11

Daarmee wordt bedoeld: Die niet slecht is. Hij zegt niet dat God is zoals jullie slechte vaders. Hij zegt dat God beter is dan jullie slechte vaders. En als van jullie, slechte vaders, verwacht kan worden dat jullie het juiste doen voor jullie kinderen, hoeveel te meer kan dat dan van God verwacht worden?

Als een onrechtvaardige rechter, die zich niet om de kwestie bekommert, niet om de persoon en niet om de rechtvaardigheid van de zaak, door volharding in gebed bewogen kan worden, hoeveel te meer kun je dan verwachten dat God antwoordt? Hij is niet onrechtvaardig. Het punt hier is een redenering van het mindere naar het meerdere. Het geval van de vrouw is minder hoopvol dan het onze, want de rechter staat niet aan haar kant. Toch wordt haar gebed verhoord. Hoeveel te meer mogen wij dan verwachten dat onze gebeden worden verhoord, nu de Rechter werkelijk aan onze kant staat en onze Vader is? Dat is het punt dat Jezus maakt.

4

Waarom gebedsverhoring soms uitblijft

Hij zegt daar in vers 7:

Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, ook wanneer Hij lang wacht om hen te hulp te komen?

LUKAS 18:7

Maar met wie heeft Hij lang geduld? Met de mensen die bidden? Misschien. Misschien zegt Hij dat God een tijdje kan wachten. Misschien hoort Hij je gebeden en stelt Hij het antwoord een tijdlang uit. Het is heel goed mogelijk dat Hij je lange, veelvuldige of herhaalde gebeden lange tijd verdraagt zonder meteen antwoord te geven. Of misschien zijn degenen met wie Hij lang geduld heeft, de mensen op wie je Hem vraagt je te wreken: je vijanden. God heeft lang geduld met deze mensen, terwijl wij graag zouden zien dat Hij hen wegneemt. Maar hoewel Hij lang geduld met hen heeft, zal Hij Zijn volk niettemin wreken.

Het is niet duidelijk op wie „hen” slaat. Maar het punt is dat Hij zegt dat God misschien niet onmiddellijk antwoordt. Misschien heeft Hij langer geduld met onze vijanden dan wij zouden hebben. Hij weet wat het juiste moment is; wij niet.

Ook hier moeten we dit alles niet al te letterlijk opvatten. Dit is een gelijkenis. Vanuit ons gezichtspunt wacht God misschien. Misschien stelt God het uit. Het kan lijken alsof Hij lang geduld heeft met onze vijanden, terwijl Hij in werkelijkheid het

antwoord misschien al heeft gestuurd en het alleen nog niet hier is aangekomen. Dat treffen we aan in Daniël, hoofdstuk 10, toen Daniël 21 dagen lang bad en ook vastte. Toen de engel uiteindelijk bij Daniël kwam en met hem sprak, zei hij:

Vanaf de eerste dag waarop Daniël zich erop toelegde inzicht te verkrijgen en zich voor God te verootmoedigen, waren zijn woorden gehoord en was de boodschapper gezonden. De vorst van het koninkrijk Perzië hield hem echter eenentwintig dagen tegen.

DANIËL 10:12-13

God wachtte niet. God stelde het niet uit. Hij stuurde het antwoord diezelfde dag. Maar de engel zei:

De vorst van het koninkrijk Perzië bood weerstand en verhinderde de boodschapper om door te komen.

DANIËL 10:13

Het probleem lag dus niet bij Gods terughoudendheid om het gebed te beantwoorden, maar bij de onderbreking van de verbinding tussen de hemel en hier. Er was tegenwerking van demonische machten.

Daniëls aanhoudende gebeden waren niet zozeer nodig om God te overtuigen, maar het was geestelijke strijd. Ik geloof dat Daniëls aanhoudende gebed en vasten bijdroegen aan de geestelijke strijd in de hemelse gewesten. Daarbij ging het er niet om dat God overtuigd moest worden, maar dat de vijand verslagen en de belemmering weggenomen moest worden. Ik geloof echt dat dit waarschijnlijk vaak een beeld is van

hoe het bij gebed toegaat. Vanuit ons gezichtspunt lijkt het alsof God wacht, en daarom moeten we blijven bidden. Maar het is niet God Die terughoudend is. Hij wordt niet overtuigd doordat wij veel bidden. Zoals Hij in de Bergrede zei:

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden.

MATTHEÛS 6:7

God zal niet door veel woorden overtuigd worden. De onrechtvaardige rechter misschien wel, maar God is veel bereidwilliger om te antwoorden. Toch kan het nog steeds nodig zijn om te volharden in gebed. En er kunnen natuurlijk dingen zijn waarvoor we bidden, terwijl de tijd er eenvoudigweg nog niet rijp voor is. Wanneer de tijd rijp is, zal God antwoorden.

5

Gebed en de komst van Christus

Sommige commentatoren geloven dat het gebed hier verwijst naar het bidden om de parousie, de komst van Christus, en dat de vrouw over wie het gaat de gemeente is, die bidt of God Jezus naar de aarde wil terugsturen. Het is duidelijk dat Hij dat pas zal doen wanneer de tijd er rijp voor is, net zoals Hij Christus de eerste keer zond toen de volheid van de tijd gekomen was. Galaten 4:4 zegt:

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,

GALATEN 4:4

Ook wanneer de volheid van de tijd gekomen is, of op het juiste tijdstip, zal Hij Jezus terugsturen. Onze gebeden zullen er niet voor zorgen dat dit gebeurt voordat het behoort te gebeuren. Maar misschien moet er eerst nog iets gebeuren voordat Jezus terugkomt. Denk bijvoorbeeld aan de evangelisatie van de wereld. Onze gebeden kunnen daarop heel goed invloed hebben. Onze gebeden en inspanningen kunnen

namelijk de evangelisatie van de wereld bespoedigen en er zo in feite toe bijdragen dat Hij terugkomt. Maar Hij zal pas terugkomen wanneer de omstandigheden daarvoor geschikt zijn.

En daarom kan het ons lijken alsof we bidden zonder dat het enig effect heeft. We bidden en vragen het steeds opnieuw, maar toch komt Hij niet. Toen Johannes het boek Openbaring schreef, zei hij:

Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen.
Ja, kom, Heere Jezus!

OPENBARING 22:20

Ik weet niet of het enig verschil maakte dat hij bad dat Jezus spoedig zou komen. Maar Petrus zegt wel in 2 Petrus, hoofdstuk 3, vers 11 en 12:

Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten.

2 PETRUS 3:11-12

Hij zei dat wij naar de komst kunnen uitzien en die kunnen bespoedigen. De Engelse vertaling waarop dit betoog berust, gebruikt hier 'hastening'; de aangehaalde HSV geeft dit weer met 'daarnaar verlangt'. Er lijkt een manier te zijn waarop wij, door ons gedrag en onze gebeden — die deel uitmaken van ons gedrag — invloed uitoefenen op wat er in de wereld gebeurt. Door onze daden en onze gebeden kunnen wij de komst van Christus mogelijk bespoedigen, of dichterbij halen, of eerder laten plaatsvinden. Maar toch zal Hij niet komen voordat de omstandigheden daarvoor aanwezig zijn. Onze daden en gebeden kunnen ervoor zorgen dat die omstandigheden ontstaan en de komst daardoor bespoedigen.

6

Bidden om wraak en gerechtigheid

Ik zou willen opperen dat het in Lukas 18, in deze gelijkenis, waarschijnlijk niet eens gaat over de parousie, de wederkomst van Christus. Parousie is het Griekse woord voor 'komst'. Het wordt gebruikt voor de wederkomst van Christus. Zelf neig ik ertoe te denken dat Hij het heeft over de verwoesting van Jeruzalem. Dat zal veel mensen niet verbazen, omdat ik dat zie in veel passages waarin veel andere mensen de wederkomst zien. Hoewel ik volledig geloof in een toekomstige wederkomst, geloof ik dat we sommige passages daarop toepassen, alleen omdat we minder voeling hebben dan we zouden moeten hebben met de gedachtewereld van degenen die Jezus hoorden spreken. Hij sprak veel meer over hun situatie dan wij beseffen.

Deze mensen bidden. Deze vrouw bidt erom gewroken te worden. Het lijkt niet erg christelijk om te bidden dat je gewroken wordt, want dat betekent dat je vraagt of je vijanden iets ergs overkomt. Zij hebben jou iets ergs aangedaan en jij vraagt God om de rekening te vereffenen. Dat betekent dat hun iets ergs zal moeten overkomen als de rekening vereffend moet worden. Het lijkt erop dat we zulke dingen niet zouden moeten wensen. Toch is het niet onchristelijk om dat te doen, want wij bidden in feite regelmatig:

Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

MATTHEÛS 6:10

De enige manier waarop dat kan gebeuren, is dat alle slechte mensen zich óf bekeren, óf worden tegengehouden. Ze moeten op de een of andere manier worden tegengehouden, hun bedoelingen moeten worden verijdeld, of ze moeten zelfs worden gedood. Dat zal iedereen overkomen. Iedereen zal sterven. Dat God degenen wegneemt die de verwezenlijking van Zijn Koninkrijk voortdurend dwarsbomen, ligt besloten in de komst van Zijn Koninkrijk en in het geschieden van Zijn wil op aarde

zoals in de hemel. Dit kan niet gebeuren zonder dat degenen die zich tegen het Koninkrijk van God verzetten, enkele ernstige teleurstellingen te verduren krijgen — in feite een oordeel over hen.

Als je in Openbaring hoofdstuk 6 kijkt, staat er in Openbaring 6:9:

En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden.

OPENBARING 6:9

In vers 10 roepen zij vervolgens tot God en vragen zij hoelang het nog duurt voordat Hij oordeelt en hun bloed wreekt aan de bewoners van de aarde.

Niemand kan beweren dat deze mensen verkeerde motieven hadden in hun gebeden, want ze waren in de hemel. Dit waren volmaakt geworden heiligen, de zielen van hen die gedood waren, en ze bidden dat God zou oordelen en hun bloed zou wreken. Nu zou je kunnen denken dat ze hiermee een wraakzuchtige houding hadden, maar de gebeden van een christen zijn in feite niet zelfzuchtig. Ze erkennen wel dat degenen die de christenen vervolgd hebben, tegengehouden moeten worden, wil de gerechtigheid zegevieren. Er moet een einde aan de vervolging komen als de gerechtigheid gaat zegevieren. Bidden om dat einde van de vervolging is beslist niet zelfzuchtig. Het maakt deel uit van het gebed dat Gods Koninkrijk zal zegevieren en dat het koninkrijk van de duivel het passende oordeel zal ondergaan.

7

Wraak aan God overlaten

Ik denk dat Openbaring over het jaar 70 na Christus gaat en dat deze martelaren degenen zijn over wie Jezus sprak toen Hij zei:

Al het rechtvaardige bloed dat op de aarde vergoten is, zal over deze generatie komen.

MATTHEÛS 23:35-36

Hij zei dat Jeruzalem de schuld ervan zal moeten dragen. Jezus maakte dus duidelijk dat het vergoten rechtvaardige bloed van degenen die gedood waren, in die generatie aan Jeruzalem gewroken zou worden. Jezus zei dat heel duidelijk in het 23e hoofdstuk van Mattheüs en ook in het 11e hoofdstuk van Lukas. Dit zijn dus de martelaren die vragen: „Hoelang duurt het voordat dit gebeurt?” Hun wordt verteld dat het nog maar een korte tijd zal duren. Dat is natuurlijk wat Openbaring in het algemeen zegt: dat de dingen die erin staan spoedig zullen gebeuren.

Dat deze martelaren bidden dat de rekening wordt vereffend en dat hun bloed wordt gewroken, is niet in strijd met het christelijke gebed en met de gezindheid die Jezus Zelf had: liefde voor onze vijanden. Kijk wat Paulus zei in Romeinen hoofdstuk 12, vanaf vers 17. Paulus zei:

Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen.

ROMEINEN 12:17

Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:19

Dat betekent: geef Gods toorn de ruimte om in beweging te komen.

Merk op dat Paulus zegt dat we geen kwaad met kwaad moeten vergelden. Als iemand ons onrecht heeft aangedaan, moeten we onszelf niet wreken. We moeten proberen met iedereen in vrede te leven. Als iemand jou onrecht aandoet, neem je de wraak niet in eigen hand, maar laat je ruimte voor God om te wreken. En hij vermeldt dat God heeft gezegd:

Ik zal wraak nemen. Ik zal het vergelden. Laat de wraak maar aan Mij over. Ik zorg er wel voor.

Dat is precies wat de christen moet doen. Hij moet zeggen: „Ik zal mezelf niet wreken, maar God, ik laat het aan U over om te wreken. Wanneer gaat U dat doen?”

Omdat de christen beseft dat vergelding een noodzakelijk onderdeel van gerechtigheid is, bidt hij om gerechtigheid, maar probeert hij die niet eigenhandig af te dwingen. David probeerde Saul niet te doden, hoewel het rechtvaardig zou zijn geweest als hij dat had gedaan, aangezien Saul hem probeerde te doden. Hij zegt:

Verder zei David: Zo waar de HEERE leeft, voorzeker, de HEERE zal hem treffen: óf zijn dag komt, dat hij sterft, óf hij wordt weggevaagd als hij ten strijde trekt. Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik mijn hand sla aan de gezalfde van de HEERE. Neem echter wel de speer mee, die bij zijn hoofdeinde staat, en de waterkruik, en laten wij gaan.

1 SAMUEL 26:10-11

David liet het aan God over. Hij wreekte zichzelf niet.

David was natuurlijk een krijgsman en hij voerde veel oorlogen, maar daarmee nam hij niet uit persoonlijke wrok wraak. Hij voerde de oorlogen van de HEERE, zegt de Bijbel: de oorlogen van Israël tegen hun heidense vijanden. Maar als het om zijn persoonlijke vijanden ging, had hij totaal niet de neiging om de wraak in eigen hand te nemen. Hij was het soort man dat een christen behoort te zijn.

Maar wanneer je Davids Psalmen leest, lijken sommige ervan heel wraakzuchtig. De Psalmen die vloekpsalmen worden genoemd, bidden steeds of God de goddelozen wil oordelen. Maar daar gaat het nu juist om: hij bidt of God het wil doen. Hij doet het niet zelf. Hij wreekt zichzelf niet. Hij bidt of God het wil doen. En dat is precies de juiste houding voor de christen. „God, er zijn goddeloze mensen die de wereld verwoesten, levens verwoesten en Uw Koninkrijk weerstaan. Schakel hen uit.”

Dit is geen liefdeloze houding. In wezen zeg je: „Ik ga hun geen kwaad doen, omdat U mij hebt opgedragen de andere wang toe te keren en U mij hebt opgedragen niemand kwaad te doen. Maar God, ik weet dat U hun kwaad zult doen, en wat mij betreft: hoe eerder, hoe beter, want deze mensen doen andere mensen kwaad. U moet een einde maken aan hun activiteiten.”

8

Volharden tot God recht doet

Het is interessant dat het gebed van deze vrouw in de gelijkenis een gebed om wraak is. Jezus zegt niet dat dit een verkeerd gebed is. Wanneer Hij Zijn eigen toepassing geeft, zegt Hij zelfs:

Zal God dan niet wraak nemen?

Het specifieke gebed waarover Hij spreekt, is een gebed om wraak. De Engelse bronvertaling gebruikt hier ‘avenge’, terwijl de aangehaalde HSV in Lukas 18:7-8 spreekt over ‘recht doen’. En ik geloof zonder twijfel dat Hij het in dit specifieke geval heeft over het wreken van Zijn discipelen en van al het rechtvaardige bloed dat door de afvalligen van Jeruzalem vergoten wordt. Persoonlijk denk ik dat Hij het over het oordeel over Jeruzalem heeft wanneer Hij spreekt over Gods wraak.

Maar omdat wij natuurlijk na dat moment leven, kunnen we er een tweede toepassing aan geven en zeggen: „Wel, Hij gaat in de hele wereld hetzelfde doen. Hij gaat al het onrecht wreken dat ieder mens ter wereld is aangedaan.” Er is een oordeelsdag waarop iedereen zal krijgen wat hij verdient.

Maar aan het einde ervan zegt Hij in vers 8:

Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen. Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?

LUKAS 18:8

Ik denk dat Hij hiermee zegt: zullen Zijn mensen de moed verliezen en ophouden met bidden? Bedenk dat het eerste vers zegt:

En Hij sprak ook een gelijkenis tot hen met het oog daarop dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen.

LUKAS 18:1

Het komt niet altijd voor dat aan een gelijkenis een uitleg van de schrijver voorafgaat over wat de hoofdgedachte ervan is. Hier vertelt Lukas ons vóór de gelijkenis dat de hoofdgedachte van deze gelijkenis is dat mensen niet moeten ophouden met bidden. Waarom zou iemand ophouden met bidden? Omdat hij de moed verliest. Hij bidt al lange tijd ergens voor, steeds voor hetzelfde, en het lijkt maar niet te gebeuren. Wat heeft het dan voor zin? Waarom zou je blijven bidden als het toch niet gaat gebeuren? Hij zei: besef dat juist door te blijven bidden, je misschien werkelijk zult zien dat het gebeurt. Verlies de moed niet. Houd niet op met bidden alleen omdat het niet snel gebeurd is.

En de vraag:

Als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?

klinkt bijna alsof Hij zegt: „Zullen Mijn mensen het hebben opgegeven voordat Ik kom en doe wat zij Mij vragen te doen? Als Ik hun gebeden niet onmiddellijk beantwoord, zullen ze het dan al hebben opgegeven wanneer Ik uiteindelijk kom?” Ik hoop van niet. Het gaat erom dat je blijft bidden en de moed niet verliest, dat je je geloof niet verliest. Wanneer Hij komt, moet Hij mensen aantreffen die nog steeds bidden en er nog steeds op vertrouwen dat Hij de zaken recht zal zetten. Soms is dat moeilijk wanneer er vele jaren voorbijgaan.

De discipelen maakten tientallen jaren mee, en de meesten van hen stierven voordat ze in het jaar 70 na Christus de wraak van God zagen. In onze tijd bidt generatie na generatie na generatie:

Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

MATTHEÛS 6:10

en nog steeds is dat geen werkelijkheid geworden. Toch bevorderen onze gebeden ongetwijfeld de zaak en brengen ze het resultaat dichterbij. Maar christenen kunnen besluiten: „Mijn gebeden brengen niets tot stand. Ik heb steeds voor hetzelfde gebeden en er gebeurt niets.” Wat als Daniël na minder dan eenentwintig dagen was opgehouden met bidden? Ik geloof dat zijn gebed door de tegenstand in de hemelse gewesten heen brak. Het waren zijn gebeden die God ertoe brachten de aartsengel Michaël te sturen om de oorspronkelijke boodschapper te helpen, zodat die oorspronkelijke boodschapper erdoorheen kon komen.

Dit biedt beslist een belangrijke blik achter de schermen op wat er gebeurt bij het bidden. Wij bidden, God stuurt het antwoord en de duivel houdt het tegen; hij verzet zich tegen de komst ervan. Maar onze aanhoudende gebeden, onze volharding, zorgen ervoor dat de dingen waarvoor wij gebeden hebben uiteindelijk werkelijkheid worden op aarde.

9

De Farizeeër en de tollenaar

Dan vers 9:

En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis:

LUKAS 18:9

Opnieuw vertelt Lukas ons iets over het doel van deze gelijkenis. Dat doet hij niet altijd. Voor zover ik weet doen Mattheüs en Markus dat niet, maar Lukas zegt soms: „Hier ging deze gelijkenis over”, en dan vertelt hij de gelijkenis.

Er waren daar mensen die erop vertrouwden dat zij rechtvaardig waren. Dat waren ongetwijfeld de Farizeeën. Zij verachtten anderen. Uit de verhalen die Jezus in Lukas 15 vertelde over de verloren zoon enzovoort, weten we dat sommige Farizeeën de houding hadden dat deze zondaars het niet waard waren om tot God te komen, maar zijzelf wel. Zijzelf waren rechtvaardig, maar ze verachtten anderen en keken op hen neer.

Daarom zei Jezus:

Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar.

LUKAS 18:10

Een Farizeeër zou zijn beschouwd als iemand die tot de rechtvaardigste mensen in de samenleving behoorde. De Farizeeën waren de ijverigste en nauwgezetste mensen in de samenleving als het ging om het naleven van de wet. Dat was tenminste de publieke opvatting. Een tollenaar was iemand die zijn volk volledig had verraden: een volslagen verrader, een totale schoft die het nauwelijks verdiende om zich überhaupt onder fatsoenlijke mensen te begeven. Hier bidden twee van zulke mensen, een Farizeeër en een tollenaar, allebei in de tempel.

De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit.

LUKAS 18:11-12

Toen deze man bad, staat er dat hij bij zichzelf bad. De bewoording klinkt bijna alsof hij alleen maar tegen zichzelf praat. Hij communiceert niet echt met God. Hij stelt zichzelf min of meer gerust met de gedachte dat hij een geweldig man is. Hij prijst

zichzelf gelukkig, eerst om wat hij niet doet en daarna om wat hij wel doet. De dingen die hij niet doet, zijn behoorlijk schandalige dingen. De dingen die hij wel doet, zijn voor het grootste deel godsdienstige rituelen. Hij denkt dat hij daardoor rechtvaardig is.

Denk eraan: de gelijkenis wordt verteld om mensen terecht te wijzen die vonden dat ze rechtvaardig waren. Ze vonden dat ze zonden vermeden waarvoor God andere mensen zou oordelen, en dat ze dingen deden die andere mensen niet deden. Ze vastten en gaven ijveriger tienden dan de meesten, alsof dat de dingen zijn waardoor iemand bij God in de gunst komt. Het is alsof zelfs de zonden die ze noemden en die ze niet begingen, erger waren dan de zonden die ze wel begingen. De hoogmoed en de haat die ze tegenover andere mensen koesterden, waren in Gods ogen even erg als de zonden die ze vermeden.

10

Het berouw en de verzoening van de tollenaar

Deze man feliciteert zichzelf dus op grond van dingen die God niet beschouwt als bewijs dat hij boven andere mensen staat. De tollenaar daarentegen stond op een afstand en wilde zelfs zijn ogen niet naar de hemel opslaan. Dat wijst erop dat hij nederig was en zichzelf niet eens waardig vond om omhoog te kijken. Hij was gebroken en verbrijzeld. Maar hij sloeg zich op de borst, iets wat iemand in grote innerlijke pijn zou doen. De pijn hier is ongetwijfeld de pijn van zijn geweten. Hij zei:

En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig.

LUKAS 18:13

Dat is interessant, want achter het Engelse ‘Be merciful’ staat hier het Griekse werkwoord *hilaskomai*, dat ook voor het bewerken van verzoening wordt gebruikt. In Hebreëen 2:17 komt hetzelfde Griekse werkwoord voor. Deze woordverbinding is in de Nederlandse weergave ‘wees mij genadig’ niet direct zichtbaar. Hebreëen 2:17 zegt:

Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.

HEBREEËN 2:17

‘Verzoening door voldoening’ is hier de betekenis. De man gebruikt dus de werkwoordsvorm van ‘verzoening door voldoening’. Het is zoiets als: ‘Wees voor mij een verzoening.’ Daarmee erkent hij dat barmhartigheid niet zomaar zonder verzoening wordt geschonken. Hij vraagt God om verzoening te doen voor zijn zonden en hem als gevolg daarvan genadig te zijn.

Hij feliciteert zichzelf niet. Hij noemt zichzelf eenvoudigweg een zondaar. Hij zegt niet: ‘God, ik dank U dat ik beter ben dan andere mensen’, want dat is hij niet. Hij vraagt alleen of God voor zijn zonden verzoening door voldoening wil bewerken. En Jezus zei:

Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere. Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

LUKAS 18:14

11

Wie zich vernedert, wordt verhoogd

Die laatste uitspraak heeft Jezus natuurlijk ook in andere situaties gedaan.

Bijvoorbeeld toen Hij sprak over naar een feest gaan: neem de lagere plaatsen in plaats van de hoge plaatsen. Want als je een hogere plaats inneemt, moet je misschien ten overstaan van iedereen vernederd worden doordat je naar een lagere plaats wordt verwezen. Als je meteen de lagere plaats inneemt, word je misschien verhoogd doordat je een betere plaats krijgt. Met andere woorden, Jezus vertelde meer dan één verhaal waarin Hij hetzelfde duidelijk maakte. Het was een belangrijk punt in het onderwijs van Jezus. Als je verhoogd wilt worden, verneder jezelf dan. God zal de nederigen verhogen.

Nederigheid is een van de belangrijkste onderwerpen waaraan Jezus aandacht schonk, een van de belangrijkste waarden waaraan God hecht. En als Hij doet wat de Schrift driemaal zegt — tweemaal in het Nieuwe Testament en eenmaal in het Oude — namelijk:

De spotters zal Híj wel bespotten, maar zachtmoedigen zal Hij genade geven.

SPREUKEN 3:34

dan is het heel duidelijk dat nederigheid absoluut noodzakelijk is als je niet wilt dat God Zich tegen je verzet. Wie wil Gods verzet over zich afroepen? Als je met iemand gaat armworstelen, wil je niet dat het God is. Je hebt dat soort tegenstand niet nodig. Je wilt God aan jouw kant hebben. Daarom wordt er van je gevraagd jezelf te vernederen.

Trouwens, de Bijbel geeft nergens aan dat we God moeten vragen ons nederig te maken. Hij doet dat misschien wel, maar wanneer God je vernedert, gebeurt dat gewoonlijk door een pijnlijke ervaring. Wanneer God mensen in de Bijbel vernederde, was dat voor hen gewoonlijk geen prettige ervaring. Maar steeds opnieuw krijgen mensen de opdracht zichzelf te vernederen. Het woord ‘nederig’ betekent laag zijn, jezelf laag maken. Acht jezelf minder hoog. Stel je in je omgang met andere mensen

lager op. Plaats jezelf onder hen. Verneder jezelf, anders moet je misschien door God vernederd worden. En wanneer God besluit je nederig te maken, maakt Hij er een onaangename ervaring van. Gewoonlijk lijkt het meer op een vernedering dan op nederig gemaakt worden.

12

Rechtvaardiging door geloof en nederigheid

Deze Farizeeër was geen werkelijk bestaand persoon. Dit is een gelijkenis. Maar veel Farizeeën hadden waarschijnlijk wel deze houding wanneer ze baden. Iedere Farizeeër die aan deze beschrijving voldeed, zou enigszins vernederd worden doordat Christus in deze gelijkenis zijn arrogantie aan het licht bracht. Maar de tollenaar en de andere zondaars die zichzelf niet rechtvaardig vonden, maar tot God kwamen en op Jezus vertrouwden als hun verzoening, als Degene Die voor hen verzoening door voldoening zou bewerken, zouden inderdaad behouden worden.

En hier gebruikt Jezus het woord ‘gerechtvaardigd’, een woord dat gewoonlijk in de geschriften van Paulus voorkomt. Behalve misschien hier zien we eigenlijk nergens dat Jezus uitdrukkelijk de rechtvaardiging door geloof alleen leert. We zien er wel zinspelingen op. Toen de misdadiger aan het kruis bijvoorbeeld zei:

En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent.

LUKAS 23:42

zei Jezus:

Je zult met Mij in het paradijs zijn.

Deze man werd duidelijk niet door werken behouden, maar door zijn geloof in Christus. En Jezus gaf aan: ‘Je bent binnen.’

In de Evangelien vind je niet veel over rechtvaardiging door geloof. Dit is een van de plaatsen waar je dat beslist wel vindt. Of je zou kunnen betogen dat het hier om rechtvaardiging door nederigheid gaat: omdat de man zichzelf vernederde, ging hij

gerechtvaardigd naar huis. En misschien bestaat rechtvaardiging door geloof omdat geloof nederigheid vereist: je vertrouwt erop dat iemand anders jouw gerechtigheid is, omdat je niet op jezelf kunt vertrouwen. Dat is wat geloof in Christus betekent. Ik vertrouw niet op mezelf, ik vertrouw op Hem. Ik vertrouw mezelf niet. En dat is nederigheid.

Mensen die op zichzelf vertrouwen, zoals deze Farizeeër deed, hebben geen nederigheid en vertrouwen niet op God, omdat ze op hun eigen gerechtigheid vertrouwen. Geloof en nederigheid liggen, als we het over een Bijbels soort geloof hebben, niet ver uit elkaar. Het zijn dingen die met elkaar samenhangen. Geloof in God is een uiting van nederigheid. Je zegt dan: 'God, ik vertrouw niet op mezelf. Ik kan niets voor mezelf doen. Ik zal erop moeten vertrouwen dat U voor mij zorgt, mij vergeeft, al die dingen voor mij doet en verzoening voor mij bewerkt.' Dat is geloof. Dat is nederigheid. En deze man ging gerechtvaardigd naar huis. Hier hebben we een heel duidelijke leer van Jezus over rechtvaardiging door geloof, of alleen door nederigheid, zouden we kunnen zeggen.

13

Jezus ontvangt de jonge kinderen

Er staat:

En zij brachten ook de jonge kinderen bij Hem, opdat Hij die zou aanraken. En toen de discipelen dat zagen, bestraften ze hen. Jezus echter riep die kinderen tot Zich en zei: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk van God. Voorwaar zeg Ik u: Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal daarin beslist niet binnengaan.

LUKAS 18:15-17

Dus zelfs op dit punt keken de discipelen nog neer op bepaalde groepen mensen, namelijk zuigelingen. Ze vonden hen het niet waard om bij Jezus gebracht te worden. Dit is een ongewoon geval. Het verhaal wordt ongetwijfeld verteld omdat het duidelijk maakt dat zelfs de discipelen nog vooroordelen hadden. Misschien waren ze er inmiddels aan gewend geraakt dat ze open moesten staan voor Samaritanen, zondaars en tollenaars. Ze konden Jezus tenslotte niet zo lang gevolgd hebben zonder daarmee te maken te krijgen. Dit was het soort mensen dat Jezus ontving. Dit was het soort mensen dat Jezus verdedigde.

Tegen die tijd moeten de vooroordelen van de discipelen beslist al flink afgebrokkeld zijn. Ze zouden Jezus niet zo lang zijn blijven volgen als ze niet zover waren gekomen dat ze zich erbij neerlegden dat God deze verachte groepen aanvaardde, of kon aanvaarden. Ze konden in elk geval tot God komen als ze zich bekeerden. Toch hadden de discipelen nog enkele vooroordelen, en dit was er een waarmee ze nog niet eerder geconfronteerd waren.

Mensen brachten hun zuigelingen bij Jezus om gezegend te worden. Wanneer mensen hun zieken bij Jezus brachten, lezen we nergens dat de discipelen ooit geprobeerd hebben dat tegen te houden. En wanneer een Samaritaan of een zondaar bij Jezus wilde komen, zoals de zondige vrouw die Zijn voeten met haar tranen kwam wassen en ze met haar haar afdroogde, lezen we niet dat de discipelen tussenbeide kwamen en zeiden: 'Ga bij Hem vandaan. Hij is te goed voor jou.'

Maar toen mensen hun baby's wilden brengen, dachten de discipelen: 'Jezus heeft wel wat beters te doen dan tegemoet te komen aan die sentimentele ouders die hun baby's bij Hem brengen. Baby's zijn niet zo belangrijk. Ze worden belangrijker naarmate ze ouder worden en dingen kunnen doen, maar als ze baby zijn, vormen ze de laagste klasse van burgers.' In sommige gezinnen zijn baby's natuurlijk bijna afgoden voor het gezin, maar zo keek men er in die samenleving niet tegenaan.

Zuigelingen hebben helemaal niets bij te dragen, maar ontvangen alleen maar, ontvangen en ontvangen. Baby's kunnen eigenlijk niets waard zijn als je kijkt naar de bijdrage die ze leveren. Misschien waren zij de laatste groep die de discipelen nog niet als volwaardige mensen waren gaan beschouwen. Prostituees, tollenaars en

Samaritanen: de discipelen hadden eraan moeten wennen dat ook zij mensen waren. Tegenover baby's hadden ze echter een vooroordeel waar ze nog niet echt mee hadden afgerekend.

Maar Jezus corrigeert hen. Hij zegt:

Laat die kinderen bij Mij komen.

Ook zij zijn mensen. De HSV spreekt hier over 'jonge kinderen', maar Lukas gebruikt in vers 15 het Griekse woord **brephos**, dat een baby of zuigeling kan aanduiden. Daarom spreekt de Engelse bron hier specifiek over zuigelingen. Het Griekse woord verwijst volgens mij naar iemand die nog niet kan spreken. Een kind werd als zuigeling beschouwd zolang het nog niet kon spreken.

Jezus zei:

Houd ze niet tegen als ze bij Mij willen komen.

14

Het Koninkrijk ontvangen als een kind

Met andere woorden, zij hebben net zoveel toegang tot Mij als ieder ander. Ze hebben net zoveel recht om tot Mij te komen en van Mij een zegen te ontvangen als ieder ander. Ook zij zijn mensen en ze zijn niet minder waardevol. In bepaalde opzichten zijn ze zelfs waardevoller, omdat ze de houding hebben die nodig is om het Koninkrijk van God binnen te gaan.

Een zuigeling is iemand die niets bij te dragen heeft, maar alleen ontvangt, ontvangt en ontvangt. Een baby kan geen huishoudelijke klusjes doen. Baby's kunnen geen maaltijden bereiden. Ze kunnen het huis niet schoonmaken. Ze kunnen niets doen om hun bestaan te rechtvaardigen. Ze zijn er gewoon en nemen genade in zich op, nemen de barmhartigheid van de ouders in zich op, de liefde van de ouders en de zorg die de ouders hun geven.

In die zin lijken baby's veel op deze tollenaar, omdat hij niet beweerde dat hij God iets te bieden had. Dat is wat nederigheid is. Nederigheid is erkennen dat je niets te bieden hebt. Je bent afhankelijk. Je bent afhankelijk van anderen.

De Farizeeër in de tempel dacht dat hij veel bij te dragen had. Hij dacht dat hij God verrijkte door zijn goedheid, zijn vasten en het geven van zijn tienden. Hij bewees God een gunst. God stond als het ware bij hem in het krijt voor alles wat hij voor God deed. De tollenaar wist dat hij niets voor God deed. Hij moest alleen iets ontvangen. Hij moest barmhartigheid van God ontvangen.

Baby's zijn ook zo, net als de tollenaar. Ze bieden niets aan. Ze ontvangen alleen maar. Ze zijn volledig afhankelijk van hun ouders. In dat opzicht is hun houding, ook al zijn ze zich daar niet van bewust wanneer ze nog heel klein zijn, dezelfde houding die iedereen nodig heeft om het Koninkrijk binnen te gaan. Hij zei:

Als je het Koninkrijk van God niet als een klein kind ontvangt, zul je er absoluut niet binnengaan.

Toen ik jong was, eigenlijk een tiener, en dit las, begreep ik de formulering aanvankelijk verkeerd. Ik dacht dat Hij zei dat je Christus moest ontvangen terwijl je nog een kind was: tenzij je het Koninkrijk van God als klein kind ontvangt, zul je het helemaal niet ontvangen. Daardoor vroeg ik me af: „Bedoelt Hij dat je Christus niet meer kunt ontvangen als je eenmaal volwassen bent? Moet je dat als kind doen?” Maar ik was duidelijk niet erg verlicht toen ik zo dacht. Hij zegt duidelijk dat zelfs jij als volwassene als een kind moet worden. Je moet de houding van volledige afhankelijkheid hebben die een kind heeft. Niet een of ander arrogant idee dat jij heel wat voorstelt, dat je veel te bieden hebt en dat mensen van jou afhankelijk zijn. Nee, jij bent afhankelijk van God, precies zoals een baby volledig afhankelijk is van zijn ouders. Tenzij je die houding hebt, zul je het Koninkrijk niet binnengaan. In die zin lijkt dit sterk op de tollenaar in het vorige verhaal.

15

Baby's, genade en verantwoordelijkheid

Ik wil erop wijzen dat Jezus in de laatste regel van vers 16 over deze baby's zegt:

Voor zulke mensen is het Koninkrijk van God.

Naar mijn idee beantwoordt dit de vraag die we vaak stellen of horen: wat gebeurt er met baby's wanneer ze sterven? Worden ze behouden of gaan ze verloren? Dit waren baby's.

Veel mensen nemen aan dat mensen vanwege de zonde van Adam onder de toorn van God geboren worden. Daarom sterft iedereen die tijdens zijn leven niet de gelegenheid krijgt om Christus bewust te ontvangen, onder die toorn die standaard op hem rust. Gods uitgangspositie tegenover de mensheid is boosheid, en de enige manier waarop je daaraan kunt ontkomen, is door op zijn minst een leeftijd te bereiken waarop je er iets aan kunt doen door Christus te ontvangen en bewust in Hem te geloven. Het is duidelijk dat een baby die sterft nog niet zover is dat hij het evangelie kan begrijpen of geloven. Er zijn mensen die zelfs leren dat baby's die sterven om die reden naar de hel gaan.

Maar Jezus lijkt het tegenovergestelde te zeggen. Het Koninkrijk van God bestaat uit burgers zoals deze baby's. Deze baby's zijn precies het soort mensen dat er thuishoort. Als je er binnen wilt komen, moet je zelfs worden zoals zij. Het is heel duidelijk dat Jezus niet aangeeft dat Gods uitgangshouding tegenover mensen vanaf hun geboorte boosheid en toorn is. Zijn uitgangshouding tegenover mensen is altijd liefde.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

JOHANNES 3:16

God is een vriend van zondaars. Daarom heeft Hij Zijn Zoon naar hen gezonden.

De veronderstelling dat wij rechtvaardiger zijn dan anderen, en dat anderen zo slecht zijn dat ze het allemaal verdienen om naar de hel te gaan tenzij ze doen wat wij hebben gedaan en Christus aannemen, leidt in feite tot de conclusie dat baby's die Christus niet hebben aangenomen niet op goede voet met God staan. Toch zijn er veel dingen in de Schrift die erop wijzen dat God baby's en kinderen gunstig gezind is.

Toen Paulus in Romeinen 7 over zijn jongere jaren sprak, zei hij:

Ik nu leefde voorheen zonder wet, maar toen het gebod kwam, is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven.

ROMEINEN 7:9

Hij spreekt niet over de lichamelijke dood. Hij spreekt over geestelijk leven en geestelijke dood. Ik leefde voordat ik de wet kende, toen ik jong was, voordat ik de leeftijd had bereikt waarop ik verantwoordelijk gehouden kon worden. Hij gebruikt die term niet, maar de Bijbel spreekt wel over zoets in Jesaja, hoofdstuk 7, ik denk vers 16. Daar wordt over een kind gesproken dat geboren wordt. Er staat:

Voorzeker, voordat de jongen in staat is het kwade te verwerpen en het goede te kiezen, zal het land verlaten zijn, namelijk het land van de twee koningen voor wie u in angst verkeert.

JESAJA 7:16

Dat betekent dat er bepaalde dingen op politiek gebied zullen gebeuren.

Na de geboorte van een kind is er dus een periode waarvan de Bijbel Zelf, God Zelf, zegt dat het een tijd is voordat dat kind weet het goede te kiezen en het kwade te weigeren. Ik geloof dat kinderen uiteindelijk een leeftijd bereiken waarop ze verantwoordelijk gehouden kunnen worden. Wanneer ze die bereiken, worden hun keuze om te zondigen, hun keuze voor hoogmoed en zelfzucht en hun keuze om God te verwerpen zaken die God hun aanrekent. Maar ik denk niet dat baby's in die toestand van toorn verkeren, onder Gods toorn. Jezus zei het tegenovergestelde.

Met zulke mensen wordt het Koninkrijk van God bevolkt: met deze baby's en mensen zoals zij.

16

Veroordeling door het licht te verwerpen

God houdt van baby's. Hij eist hen voor Zichzelf op, ten minste totdat ze de leeftijd bereiken waarop ze Hem verwerpen. In dat geval moet Hij hen natuurlijk rechtvaardig en eerlijk oordelen. Deze uitgangshouding van God tegenover kinderen volgt volgens mij het beginsel dat Jezus in Johannes, hoofdstuk 3, onder woorden bracht. Daar zei Hij in vers 18:

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.

JOHANNES 3:18

en ik denk dat daarmee wordt bedoeld: hij die weigert te geloven. Niet iemand die nooit een kans heeft gehad, zoals een baby of iemand die nog nooit iets heeft gehoord.

Waarom wordt iemand die niet gelooft veroordeeld?

En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht.

JOHANNES 3:19

Daarom worden mensen veroordeeld: niet omdat ze iets niet weten, maar omdat ze het wel weten; niet omdat ze het licht nooit ontvangen hebben, maar omdat ze het wel ontvangen hebben. Dit is het oordeel: het licht is tot hen gekomen en in plaats daarvan

hebben ze de duisternis lief. Volgens de Schrift worden mensen veroordeeld wanneer ze licht hebben, het licht herkennen en het verwerpen. Dat is het oordeel, zei Jezus. Paulus zei hetzelfde in Romeinen 1. Romeinen 1, vers 18, zegt:

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

ROMEINEN 1:18

Als je bewust de waarheid onderdrukt, komt dat doordat je de waarheid gehoord hebt. Je hebt de waarheid ontvangen en je moet er iets mee doen. Als je haar onderdrukt, rust Gods toorn op je. Hoe zit het met iemand die haar niet ontvangen heeft? Paulus spreekt over zondaars als kinderen van de toorn, wat betekent dat zij Gods toorn ontvangen. Dit staat in Efeze 2. Ik kan me voorstellen dat iemand dit zou aanvoeren tegen wat ik zojuist gezegd heb, want in Efeze 2 zegt Paulus:

17

Van nature kinderen van de toorn

Ook u heeft Hij levend gemaakt, terwijl u dood was door de overtredingen en zonden, waarin u vroeger wandelde overeenkomstig de loop van deze wereld en overeenkomstig de aanvoerder van de macht in de lucht, de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid. Onder hen verkeerden ook wij allen vroeger in de begeerten van ons vlees, toen wij de verlangens van het vlees en van onze gedachten uitvoerden; en wij waren van nature kinderen van de toorn, evenals de anderen.

EFEZE 2:1-3

Paulus spreekt over zichzelf en zijn lezers: zij waren ooit dood in overtredingen en zonden, en God heeft hen levend gemaakt. Ooit wandelden zij overeenkomstig hun begeerten en overeenkomstig de loop van deze wereld, maar natuurlijk niet als baby's. Baby's lopen niet eens. Er kwam een moment waarop ieder van deze Efeziërs, en Paulus zelf, de leeftijd had bereikt waarop hij verantwoordelijk kon worden gehouden en de verkeerde keuzes maakte. Hij zegt niet dat ze zo geboren waren. Ja, hij zegt dat ze van nature kinderen van de toorn waren, maar iemands natuur is iets dynamisch. Ik geloof dat die niet altijd hetzelfde blijft. Ik denk dat mensen zich door de keuzes die ze maken aan de zonde gaan overgeven. Kijk naar wat hij zegt in Efeze, hoofdstuk 4, vers 17. Paulus zegt:

Dit zeg ik dan en getuig ervan in de Heere, dat u niet meer wandelt zoals de andere heidenen wandelen, in de zinloosheid van hun denken,

EFEZE 4:17

Waarom waren ze vervreemd van het leven van God?

Door de onwetendheid die in hen is, vanwege de verharding van hun hart. De mensen die van God vervreemd zijn, zijn mensen die alle gevoel zijn kwijtgeraakt. Dat betekent dat ze eerder moreel besef hadden, maar dat zijn kwijtgeraakt. Ze hebben hun hart verhard. De onwetendheid die in hen is, is geen oorspronkelijke onwetendheid. Het is een onwetendheid die het gevolg is van het feit dat ze hun hart hebben verhard, want ze zijn voorbij het punt gekomen waarop ze nog gevoelig waren voor overtuiging. Ze zijn alle gevoel kwijt en hebben zichzelf eraan overgegeven. Paulus beschrijft geen baby's. Hij beschrijft hier volwassenen. Overigens waren de Efeziërs volwassenen toen Paulus tot hen predikte. Deze mensen waren uit het heidendom gered. Hij schrijft niet aan mensen die in een christelijk gezin geboren waren, want die waren er nog niet. Toen Paulus dit schreef, was dit de eerste generatie bekeerlingen uit het heidendom. Hij vertelt hun dat hun achtergrond heidens was. Hij zegt niet dat ze zo geboren waren. Hij zegt dat ze zichzelf eraan hebben overgegeven. Tijdens hun leven zijn ze voorbij het punt van morele gevoeligheid gekomen. Ze hebben hun hart verhard en zijn op een punt van opzettelijke, verworven onwetendheid gekomen. Daardoor zijn ze van God vervreemd.

18

Wanneer een kind verantwoordelijk wordt

Wat ik zeg, is dat ik geloof dat de Schrift leert dat baby's niet vervreemd van God geboren worden. Paulus zegt dat hij en zijn lezers dood waren door overtredingen en zonden voordat ze gered werden. Maar zelf was hij voordien ooit levend. Zoals Romeinen 7 zegt:

Ik nu leefde voorheen zonder wet, maar toen het gebod kwam, is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven.

ROMEINEN 7:9

Toen werd ik dood. Hij en zijn lezers waren als volwassenen op dat punt gekomen waarop ze dood waren door overtredingen en zonden, maar ze waren niet zo geboren. Eerder waren ze ooit levend. Ik geloof dat een kind onder de genade van God geboren wordt. Ja, een kind wordt geboren met een neiging tot zonde. Eerlijk gezegd wordt een wolf geboren met de neiging om schapen te stelen. Vanuit ons gezichtspunt is dat iets slechts om te doen, maar we stellen een wolf daar moreel niet verantwoordelijk voor. Misschien schieten we hem dood omdat hij een gevaar vormt, maar we verwachten niet dat hij iets anders had moeten kiezen. We rekenen hem niets aan. Het is een dier. Het doet wat in zijn aard lag om te doen.

Ik geloof dat een baby geboren wordt met een neiging tot zonde, en ik denk niet dat God een baby dat verwijt totdat hij oud genoeg is om een keuze te maken. Wanneer iemand oud genoeg wordt om een keuze te maken en moreel verantwoordelijk te zijn, dan kan hem iets verweten worden. En dat gebeurt ook. Iedereen die een bepaalde leeftijd bereikt — en ik kan je niet zeggen welke leeftijd dat is; alleen God zou dat weten — wordt verantwoordelijk, schuldig, veroordeeld en dood door overtredingen en zonden.

Daarvóór was hij, zoals Paulus zei, levend in de zin waarin hij later dood was. Baby's zijn dat punt nog niet voorbij, en zij zijn het soort mensen aan wie wij weer gelijk moeten worden: werkelijk onschuldig. Wij kunnen nooit meer onschuldig worden, omdat wij gezondigd hebben. Wij worden niet opnieuw naïef en onschuldig, maar we

kunnen wel worden als een kind. We kunnen vol vertrouwen en afhankelijk worden, zoals de tollenaar, die eenvoudig op Gods barmhartigheid vertrouwde, zoals een kind op de barmhartigheid van zijn ouders vertrouwt. Je moet zo worden om in het Koninkrijk te zijn, want zij zijn er al in. Het Koninkrijk bestaat uit zulke mensen.

19

De rijke leider zoekt eeuwig leven

Nu Lukas, hoofdstuk 18, vers 18:

En een leidinggevende vroeg Hem en zei: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

LUKAS 18:18

Jezus vroeg hem waarom hij Hem goed noemde, omdat alleen God goed is. Daarna herinnerde Hij hem aan de geboden. De man antwoordde dat hij die vanaf zijn jeugd in acht had genomen. Jezus zei daarop dat hem nog één ding ontbrak: hij moest alles verkopen, het onder de armen verdelen en Jezus volgen. Toen de man dat hoorde, werd hij erg bedroefd, want hij was zeer rijk. Dit verhaal is ook uit de andere twee evangeliën bekend. We zullen er niet heel uitvoerig op ingaan. We hebben het in Mattheüs en Markus behandeld, maar we zullen het niet helemaal negeren.

Deze man wilde eeuwig leven beërven. Het woord ‘eternal’ is hier in het Grieks *aionios*, en het is niet duidelijk wat deze man precies onder *aionios* verstond. Jezus kwam en verkondigde het Koninkrijk van God. Het tijdperk van het Koninkrijk was nabij, en *aionios* kan betekenen: betrekking hebbend op het tijdperk, het tijdperk van het Koninkrijk, het tijdperk van de Messias. Ik weet niet of deze man het idee had van een leven dat na het graf doorgaat, eeuwig in die betekenis. Misschien wel, maar als dat zo was, weet ik niet zeker waar hij dat vandaan had. Misschien dacht hij dat. Jezus onderwees inderdaad over *aionios* leven. Als mensen begrepen dat dit ‘eeuwig’ of ‘altijddurend’ betekende, wat een mogelijke betekenis van het woord is, dan had hij het misschien daarvandaan opgepikt.

Anders bedoelde hij misschien eenvoudig: ‘Zelf heb ik ook uitgezien naar het Messiaanse tijdperk. Ik wil in dat tijdperk leven. Ik wil datgene hebben wat iemand het recht geeft deel uit te maken van het Koninkrijk van God. Dus wat moet ik doen om dat te krijgen?’

Van deze man wordt gezegd dat hij een leider was. We moeten begrijpen dat hiermee een leider van een synagoge wordt bedoeld. Dit is niet een of andere koning of prins uit een ander land die naar Jezus toe komt. Dit is een man die leider van een synagoge was. We weten dat hij een Jood was, omdat hij zich zijn hele leven aan de Joodse wet had gehouden. Hij was geen heiden. De mensen die de leiding hadden in de synagogen, werden leiders van de synagoge genoemd, en dat was hij. Er worden heel wat leiders van synagogen bij name genoemd, onder wie Jaïrus, wiens dochter stierf en door Jezus werd opgewekt.

Deze mensen waren geen rabbijnen. Ze waren geen Farizeeën. Het waren eenvoudig mannen die uitgekozen waren om ervoor te zorgen dat de dienst in de synagoge ordelijk verliep en die toezicht hielden op de dienst. Hij was dus aan de synagoge verbonden. Hij was waarschijnlijk als leider van de synagoge gekozen omdat hij bekendstond als een wetsgetrouwe Jood. Hij was ook rijk, en zulke mensen wil je altijd graag in je gemeente hebben, vooral als ze tienden gaan geven.

Hij was het soort man dat door de synagogegemeente werd gerespecteerd. Ze maakten hem tot leider in de synagoge. Hij hield zich aan de wet. Hij stond bekend als een moreel hoogstaand man. Hij had veel geld. Hij had alles wat hem, naar je zou denken, tot een goed gemeentelid maakte. Alles waardoor moderne gemeenten iemand op prijs stellen, was bij hem aanwezig. Deze man had in het openbaar een goed getuigenis en hij had geld.

20

Waarom noemt de leider Jezus goed?

Hij zei: ‘Wat moet ik doen om dit leven te krijgen waarover U onderwijst, Jezus?’

Jezus zei:

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. U kent de geboden: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis afleggen, eer uw vader en uw moeder.

LUKAS 18:19-20

Hij had Hem 'Goede Meester' genoemd.

In sommige tekstvormen en vertalingen staat dit iets anders. Dit antwoord van Jezus is moeilijk, want Mattheüs 19:17 wordt daar weergegeven in de trant van: 'Waarom vraagt u Mij naar het goede? Eén is de Goede.' De HSV volgt hier de formulering: 'Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.' Dat is iets anders, en de overgeleverde formuleringen lopen hier uiteen. Maar in dit specifieke geval klinkt:

Waarom noem je Mij goed?

alsof Hij zegt: 'Ik ben niet goed. Noem Mij niet goed. Alleen God is goed.'

Maar je kunt nauwelijks verwachten dat Jezus dat zou zeggen en het ook zou menen, want Hij was in feite goed. Bij andere gelegenheden zei Hij:

Hij en Zijn Vader zijn één.

En:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

JOHANNES 14:9

Hij zou niet zeggen: 'God is goed, maar Ik niet.' Hij zei Zelf:

Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen.

JOHANNES 10:11

Hij noemde Zichzelf goed, en er is beslist alle reden om Hem goed te noemen. Er was niets slechts in Hem. Hij was volmaakt. Hij was zonder zonde. Waarom zou Hij er bezwaar tegen hebben goed genoemd te worden?

21

Jezus en de goedheid van God

Ik denk dat Hij misschien het volgende zegt. Soms wordt gezegd dat Jezus óf zegt: 'Ik ben niet goed,' óf: 'Ik ben God.' Er is maar Eén Die goed is, en dat is God, en jij noemt Mij goed. Ofwel heb je ongelijk wanneer je Mij goed noemt, omdat Ik dat niet ben, ofwel erken je dat Ik inderdaad God ben. Omdat Jezus niet gezegd kan hebben: 'Ik ben niet goed,' wordt dit soms opgevat als een bevestiging van Zijn godheid.

Al is er nog een andere mogelijkheid, namelijk dat de man Jezus gewoon als een andere rabbi zag. Iedere rabbi kon vermoedelijk een 'goede meester' worden genoemd, als hij zich aan de wet hield. Jezus zegt: 'De goedheid die je in Mij ziet, is anders dan je misschien denkt. Je moet weten dat alle ware goedheid, de enige absolute goedheid, in God is.' Jezus zou kunnen zeggen: 'Je ziet Mij alleen als een doorsnee leraar, zoals alle andere rabbi's. Maar je moet erkennen dat het goede dat je in Mij ziet, of welke goedheid Ik ook bezit, eenvoudigweg een weerspiegeling van God is, omdat Ik Zijn boodschapper ben en met Zijn gezag spreek.' Omdat deze uitspraak in de andere

evangelien eigenlijk iets anders luidt, is het moeilijk om precies te weten wat we met deze vreemde uitspraak aan moeten. Mensen hebben deze uitspraak altijd vreemd gevonden. Ik ook.

En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God. U kent de geboden: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis afleggen, eer uw vader en uw moeder.

LUKAS 18:19-20

Nou, bent U dan niet goed? Waarom zou ik U niet goed noemen? Natuurlijk is Hij goed.

Hij probeert dus een bepaald punt duidelijk te maken. Wat dat punt precies inhoudt, is niet helemaal duidelijk. Ofwel Hij zegt: 'Ik ben God, want alleen God is goed, en Ik ben inderdaad goed.' Ofwel Hij zegt: 'Alleen God is goed, en iets van die goedheid van God is in Mij te zien. Daarom moet je erkennen dat Ik niet zomaar een rabbi ben. Ik ben iemand die door God gezonden is en in wie Zijn goedheid zichtbaar is. Mijn leven, welke goedheid er ook in aanwezig is, is God in Mij. Het is de goedheid van God. Zie Mij daarom niet gewoon als nog een mens met een mening, zoals een andere rabbi, maar erken dat Ik namens God spreek. De goedheid die je in Mij ziet, is een goddelijke eigenschap.'

22

De geboden en Gods morele normen

Hoe dan ook, dat is waarschijnlijk niet het belangrijkste deel van Zijn antwoord. De spreker vat de strekking van Zijn antwoord als volgt samen:

Houd je aan de geboden. Je kent de geboden; houd je eraan.

Hij zegt dat je alleen maar gehoorzaam aan God hoeft te zijn als je het tijdperk van het Koninkrijk wilt binnengaan. Je weet wat de geboden zijn. Hij noemt er enkele.

De geboden die Hij hier noemt, komen uit de Tien Geboden. Hij noemt:

Pleeg geen overspel, vermoord niemand, steel niet, leg geen valse getuigenis af en eer je vader en je moeder.

Die komen uit de Tien Geboden. Sommige mensen hebben gezegd dat dit betekent dat Jezus bevestigde dat wij de Tien Geboden moeten houden. Er zijn mensen die zeggen dat wij de Tien Geboden moeten houden, hoewel wij de andere wetten in de wet van Mozes niet hoeven te houden, alleen de Tien Geboden. Die zijn blijvend, en volgens hen bevestigde Jezus dat hier.

Ik denk niet dat Hij dat deed. In een van de andere evangeliën voegt Hij na deze opsomming zelfs nog iets toe:

eer uw vader en moeder; en: u zult uw naaste liefhebben als uzelf.

MATTHEÛS 19:19

Dat staat niet in de Tien Geboden. Hij noemt in feite bepaalde morele verantwoordelijkheden die mensen hebben. Die komen overeen met wat de wet zegt, maar niet alleen met de Tien Geboden. Toen Hij eraan toevoegde:

Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt, zei Hij dat het niet alleen een kwestie is van het houden van de decaloog, de Tien Geboden. Je moet je houden aan de morele normen waaraan God wil dat je je houdt, waaronder de normen die in sommige van deze Tien Geboden belichaamd zijn.

Hij noemde de sabbat niet, omdat dat geen moreel vereiste is. Dat is een ceremonieel vereiste. Maar Hij noemde wel:

Heb je naaste lief als jezelf, en dat is niet een van de Tien Geboden, maar het is duidelijk wel een moreel vereiste.

23

De rijke leider mist nog één ding

De man zei:

En hij zei: Al deze dingen heb ik in acht genomen vanaf mijn jeugd.

LUKAS 18:21

en ongetwijfeld was dat ook zo. Jezus zei:

Maar toen Jezus dit hoorde, zei Hij tegen hem: Nog één ding ontbreekt u: Verkoop al wat u hebt en deel het uit onder de armen en u zult een schat hebben in de hemel. En kom dan en volg Mij.

LUKAS 18:22

De man ging daar niet op in. Jezus zegt niet dat je alles wat je hebt moet verkopen en aan de armen moet geven om behouden te worden. Hij zei:

Dit is iets wat je nog mist.

Deze man had veel mee. Hij was een gehoorzame Jood geweest die zich aan de wet hield, en dat is goed, maar hij was niet volmaakt. Toen Jezus zei:

Je mist nog één ding, staat er in een van de parallelle passages in de evangeliën:

Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.

MATTHEÛS 19:21

of volledig:

verkoop dan wat je hebt en geef het aan de armen.

Hij geeft inderdaad aan dat deze man een goed mens is, maar hij is niet volmaakt. Er ontbreekt nog één ding.

Daar moeten wij op voorbereid zijn. God wil niet dat wij er gewoon genoeg mee nemen bijna volmaakt te zijn. Hij wil dat wij ons voortdurend verbeteren. Het doel moet zijn dat wij precies als Jezus worden. Dat betekent niet dat God niet tevreden is over wat wij tot nu toe bereikt hebben. Gezien de afstand die wij hebben afgelegd en de tijd en mogelijkheden die wij hebben gehad, verwacht Hij misschien niets meer van ons. Maar dat betekent niet dat wij, alleen omdat wij het goed hebben gedaan, moeten zeggen: 'Oké, dat is goed genoeg.'

Hij zegt: 'Je wilt volmaakt zijn. Er ontbreekt je één ding. Laten we nog een stap verder gaan. Je bent een goed mens. Ik zal niet ontkennen dat je een goed mens bent, maar er is nog iets meer. Dit is wat je kunt doen om Gods wil voor je leven te vervullen: je kunt vrijgeviger zijn tegenover de armen. Je kunt zelfs afstand doen van je bezittingen en dat doen.'

24

De prijs van Jezus volgen

Kom en volg Mij, zei Hij in een van de andere evangeliën.

Jezus riep de man inderdaad op om Hem te volgen, en dat zegt Hij hier ook. Jezus riep niet iedereen op om Hem te volgen. Hij riep bijvoorbeeld de bezetene in Gadara niet op om Hem te volgen. De man wilde dat wel, maar Hij zei:

Jezus stond hem dat echter niet toe, maar zei tegen hem: Ga naar uw huis, naar de uwen, en bericht hun alles wat de Heere voor u gedaan heeft, en hoe Hij Zich over u ontfermd heeft.

MARKUS 5:19

Hij riep Maria en Martha niet op om met Hem mee te trekken. Voor zover wij weten, bleven zij thuis.

Hij riep sommige mensen wel op om met Hem mee te trekken en opgeleid te worden, omdat zij uiteindelijk leiding zouden geven aan Zijn beweging. Hij moest leiders opleiden. Dat zijn de mensen die Hij daadwerkelijk opriep om achter te laten waar ze mee bezig waren en Hem te volgen. Deze man werd in feite geroepen tot een bediening, niet alleen tot behoud, maar tot een bediening. Jezus wilde hem werkelijk in Zijn beweging hebben en bood hem een plaats aan als leerling, om met Jezus mee te trekken. Maar hij moest zich ontdoen van het anker dat hem op dat moment belette om met Jezus uit te varen. Hij moest zijn bezittingen wegdoen en aan de armen geven. Als deze vrijgevigheid tegenover de armen oprecht was, zou datgene wat hem ontbrak en wat hij aan zijn geestelijke cv moest toevoegen, daarmee aanwezig zijn. De man wilde het niet doen. Dat was de stap die de man niet wilde zetten, en daarom ging de man bedroefd weg.

Het is interessant dat Jezus niet probeerde opnieuw met hem te onderhandelen om tot een aanvaardbaardere overeenkomst te komen. Dit is een man die in veel opzichten zeer aantrekkelijk zou zijn om in je gemeente te hebben. Hij is een goed mens, wordt gerespecteerd in de gemeenschap en is rijk. Maar als hij geen bevelen wil opvolgen, als hij niet volmaakt wil proberen te zijn, als hij er niet naar streeft om Jezus voortdurend te gehoorzamen, wat Jezus ook zegt en wat het hem ook kost, dan is hij niet uit het juiste hout gesneden. Hij is niet geschikt. Hoewel Jezus, denk ik, bedroefd was toen Hij de man zag vertrekken, veranderde Hij Zijn voorwaarden niet.

Jezus was niet wanhopig. Jezus is niet wanhopig op zoek naar vrienden. Wanneer evangelisten mensen oproepen om naar voren te komen, laten ze het soms klinken alsof Jezus wanhopig is. Hij zal je aannemen. Kom gewoon onder welke voorwaarden je maar wilt, want Jezus heeft je nodig. Jezus is armer doordat jij ontbreekt, en dat zou best zo kunnen zijn. Maar als je onder andere voorwaarden komt dan de Zijne, is Hij nog steeds armer doordat jij er bent.

God wordt alleen verheerlijkt en Zijn Koninkrijk wordt alleen verrijkt wanneer mensen zich volledig aan Hem onderwerpen en zich volkomen aan Hem beschikbaar stellen om te doen wat Hij wil. Natuurlijk zegt Hij niet tegen iedereen dat ze alles wat

ze hebben moeten verkopen en het aan de armen moeten geven. Maar als Hij jou zegt dat te doen, moet je bereid zijn om ook dat te doen, of wat Hij verder ook zegt. Deze man was niet bereid om dat te doen, en dus zakte hij voor de test.

Vervolgens lezen we over een reactie van de discipelen. We zullen nog terugkomen op de manier waarop de discipelen op deze situatie reageerden en op wat Jezus daarover zei.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Lukas 18:1-8
- Mattheüs 6:7
- Mattheüs 6:8-9
- Mattheüs 10:29-30
- Mattheüs 7:11
- Lukas 18:7
- Daniël 10:12-13
- Daniël 10:13
- Galaten 4:4
- Openbaring 22:20
- 2 Petrus 3:11-12
- Mattheüs 6:10
- Openbaring 6:9
- Mattheüs 23:35-36
- Romeinen 12:17
- Romeinen 12:19
- 1 Samuel 26:10-11
- Lukas 18:8
- Lukas 18:1
- Lukas 18:9
- Lukas 18:10
- Lukas 18:11-12

- Lukas 18:13
- Hebrreeën 2:17
- Lukas 18:14
- Spreuken 3:34
- Lukas 23:42
- Lukas 18:15-17
- Johannes 3:16
- Romeinen 7:9
- Jesaja 7:16
- Johannes 3:18
- Johannes 3:19
- Romeinen 1:18
- Efeze 2:1-3
- Efeze 4:17
- Lukas 18:18
- Lukas 18:19-20
- Johannes 14:9
- Johannes 10:11
- Mattheüs 19:19
- Lukas 18:21
- Lukas 18:22
- Mattheüs 19:21
- Markus 5:19

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.